

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 53 (10 maart 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding

Afgelopen maandag 8 maart was er weer de gebruikelijke persconferentie in Coronatijd die in ieder geval weer wat perspectief biedt, ook al is het niet meteen, maar wel op (korte) termijn, met Pasen. *“Pas als er meer mensen beschermd zijn en het aantal nieuwe besmettingen daalt, komt het kantelpunt in zicht. Maar dat kan nog even duren”*, aldus een woordvoerder van het RIVM. Op 15 maart is het trouwens precies een jaar geleden dat onze samenleving in verband met de Coronapandemie op slot ging voor de eerste ‘intelligente’ lockdown. Ik zie het nog gebeuren: de eerste persconferentie op zondagavond dat binnen de kortste keren de horeca op slot moest. Ook op kerkelijk gebied zag ik het gebeuren. Een voor dinsdag 17 maart geplande uitvaart in Melick. Eerst nog als ‘gewone’ uitvaart voorzien, met alles erop en eraan (Mis en koor). Op maandag werd echter besloten de uitvaart niet (meer) in de kerk te houden, maar in beperkt gezelschap buiten op het kerkplein te verzamelen en vervolgens - na een korte woorddienst - naar het kerkhof te gaan. De overledene zelf (een van onze vaste kerkgangers) zal zich wel in haar graf hebben omgedraaid, dat het ging zoals het ging, maar ondertussen zijn we er al (een beetje) aan gewend, aan de maatregelen die ons toen bijna van de ene dag op de andere ‘overvielen’ en meer en meer deel uit zijn maken van ons gewone alledaagse leven. Wie had dat toen kunnen bedenken, dat we er een jaar later nog volop in zitten?

Eerste Heilige Communie

“Grote gebeurtenissen werpen hun schaduwen vooruit”, zegt een bekend spreekwoord. En dat geldt ook voor een feest als de Eerste Heilige Communie. Nog lang voordat de kerkelijke voorbereidingen van start gaan, denken ouders en aanstaande communicantjes al na over de opzet van het feest en de te dragen communiciekleding. Vorig jaar was dat al een drama toen de aanvankelijk geplande viering van het Communiefeest in mei binnen de eerste (intelligente) lockdown viel en dus ook al gauw duidelijk was dat het allemaal niet kon doorgaan. Toen werd de viering verplaatst naar september en dat is achteraf een goede zet gebleken. Het werd een in mererlei opzicht een geslaagd feest, ook al werd de voorbereiding door de coronacrisis danig in de war geschopt. Als kers op de taart kregen de communicantjes ook nog allemaal een stralend mooi weer op de koop toe. Ook al konden we ons dat toen nog niet voorstellen, maar dit jaar is het er alleen nog maar onzekerder op geworden. De eerste ouderavond in september ging nog. Maar de daaropvolgende geloofsverdiepingsavond in oktober 2020 kon al geen doorgang meer vinden, evenmin als de in januari 2021 geplande tweede ouderavond. Vanwege de alsmaar voortdurende lockdown begon ook steeds duidelijker te worden dat de in mei geplande Communieviering verplaatst moest gaan worden. Zo zijn we uitgekomen in juli, vlak voor de zomervakantie die dit jaar in het zuiden erg laat begint en pas begin september afloopt, daarbij ook rekening houdend met de kermis in Herkenbosch (1^e zondag van juli) en het St. Odiliafeest in St. Odiliënberg (3^e zondag van juli):

Zondag 4 juli a.s. St. Odiliënberg (9.30 uur)

Zondag 11 juli a.s. Herkenbosch (9.30 uur) en Melick (11.15 uur)

Zondag 18 juli a.s. Posterholt (11.00 uur)

Omdat een ouderavond er voorlopig nog niet in zit proberen we maar middels de mail (en voor de meer gevorderden via 'zoom') contact te houden. In ieder geval hebben we dit jaar als thema van de aanstaande communieviering gekozen: "ook jij hoort erbij!", gekoppeld aan het bekende verhaal van Zacheüs (Luc.19,1-10). Dat neemt niet weg dat het ook en vooral voor de ouders nog grotendeels in het duister tasten is. Want het is niet alleen de vraag wat straks kan, maar ook wat nu al mogelijk is, of beter gezegd: nog altijd niet mogelijk is. Het kan en mag dan ook niet verbazen dat inmiddels al heel wat ouders het nu al voor gezien houden en besloten hebben de Eerste Heilige Communie van hun kinderen tot volgend jaar mei uit te stellen. En daar is alle begrip voor, zeker als je weet dat we voor onze kerkelijke vieringen nog altijd maar maximaal 30 deelnemers mogen begroeten (uitgezonderd uitvaart, dan mogen het er maximaal 50 zijn). Ook al verwacht men dat de deur van onze samenleving eind deze maand op een kier open kan, dan is het nog maar de vraag in hoeverre onze bisschoppen daar dan al in meegaan ... Er zal in ieder geval nog heel wat water door de Roer gaan voordat ook het kerkelijk leven weer (een beetje) normaal is.

Vaccinatie in kerken

In de kerk van Herkenbosch is inmiddels de tweede vaccinatie-ronde (8 maart) achter de rug. In Melick was de eerste op 24 februari en volgt er weer een op vrijdag 12 maart. Ondertussen is het vaccineren in onze kerken ook opgepikt door Maarten Boersema die in opdracht van het Nederlands Dagblad een fotoserie maakt over hoe in 'lege' kerken toegeleefd wordt naar Pasen. Vanwege "de symboliek die daarvan uit gaat" is hij een foto komen maken van het vaccineren in onze kerk(-en). Hoe dankzij Corona onze 'Roerkerken' in het (landelijk) nieuws komen! Zie: www.nd.nl/geloof/geloof en www.beleidendekerk.nl.

Stille Omgang

Elk jaar in de nacht van zaterdag op zondag rond de 15e maart lopen duizenden mensen in een stille tocht door de oude binnenstad van Amsterdam. De tocht herdenkt het Mirakel van Amsterdam dat op 15 maart 1345 plaats vond. Die dag, zo vertelt de overlevering, lag een man in een huis aan de Kalverstraat ziek op bed en vreesde te sterven. Hij liet een priester roepen om hem te bedienen en van het Heilig Sacrament (de hostie) te voorzien. Na het nuttigen van de hostie moest de zieke overgeven en werd het braaksel in het brandende haardvuur van zijn kamer geworpen. De volgende dag bleek dat hij niet alleen de hostie onbeschadigd had uitgebraakt, maar bovendien dat het vuur het deze niet had aangetast. Was dat nog niet opmerkelijk genoeg: de hostie die de volgende dag door de priester van de Oude of Nicolaaskerk weer was opgehaald, keerde vanuit de Oude Kerk op wonderbaarlijke wijze in het huis van de man terug. Dit herhaalde zich daarna nog eens tweemaal. Het gold als een bevestigingsmirakel waarmee werd aangegeven dat men in de verschijnselen de hand Gods diende te herkennen en de plaats waar het eerste mirakel was gebeurd, moest inrichten als heiligdom. De betrokkenen handelden dienovereenkomstig en verbouwden de woning met daarin de haardstede tot een devotie- of bedevaartkapel, de kapel van de Heilige Stede. Na de bouw van de kapel van de Heilige Stede, ter ere van het Mirakel, groeide Amsterdam in de 14e en 15e eeuw tot een belangrijk bedevaartcentrum. Jaarlijks werden er grootse en pompeuze sacramentsprocessies gehouden. Maar aan deze cultus kwam een abrupt einde toen in 1578 het stadsbestuur overging in protestantse handen en katholieke Amsterdammers hun toevlucht moesten zoeken in schuilkerken. Voor de jaarlijkse viering en verering van het Mirakel kwam men bijeen in de Begijnhofkapel.

Toen in de 19e eeuw in Nederland het katholieke geloof weer openlijk was toegestaan, kwam de Mirakeldevotie langzaam weer op gang. De doorbraak van de cultus kwam echter pas aan het einde van de 19e eeuw tot stand, toen Amsterdammer Joseph Lousbergh een geschrift ontdekte waarop de precieze middeleeuwse route van de Mirakelprocessie beschreven stond. Samen met vriend Carel Elsenburg besloot hij in 1881 die route weer op devotionele wijze, in 'stille omgang', na te lopen. Het idee van Joseph en Carel sloeg aan en binnen enkele jaren groeide hun initiatief uit tot een grote beweging. De initiatiefnemers besloten zich te organiseren in het 'Gezelschap van de Stille Omgang' en spoedig kwamen ook steeds meer katholieken van buiten Amsterdam naar de stad om deel te nemen aan de jaarlijkse Stille Omgang. Heden ten dage is er nog altijd een vaste groep van ongeveer 7000 deelnemers aan de nachtelijke stille tocht. De groei zette zich gestaag door met tientallen zustergezelschappen in alle grote plaatsen van Nederland. In 1956 werd een absoluut hoogtepunt bereikt met 80.000 deelnemers, die verspreid over drie nachten de tocht ondernamen. De groei werd echter na 1965 weer afgebogen in een snelle afname, onder meer veroorzaakt door een grote welvaartstijging en de gelijktijdige ontkerkelijking en secularisatie van de samenleving (stille-omgang.nl).

De Stille Omgang wordt dit jaar gehouden in de nacht van zaterdag 20 op zondag 21 maart, maar is vanwege de Coronamaatregelen dit jaar alleen maar digitaal te volgen resp. mee te beleven. Het digitale programma voorziet op zaterdag 20 maart a.s. om 20.30 uur in een Mis in de Amsterdamse St. Nicolaasbasiliek die wordt gecelebreerd door pastoor Eric Fennis met als concelebranten Eugène Jongerden en Jan Stuyt SJ (te volgen via het Youtubekanaal Nicolaas TV). Aansluitend aan de mis zal een film worden uitgezonden van de Stille Omgang door Amsterdam in nachtelijk Amsterdam. *“Zo kunt u vanuit huis de omgang meebeleven en ook de intenties in de tocht meebidden. Het moge duidelijk zijn dat we ongelooflijk bedroefd zijn dat we dit jaar wederom moeten breken met de eeuwenlange traditie van pelgrimage van grote groepen naar Amsterdam. We beloven echter dat in de nacht, binnen de mogelijkheden, individuen of paren de route in gebed zullen lopen. Zo houden we de traditie in ere. Voor u hopen we middels de digitale ontmoeting toch een saamhorigheid en verbondenheid te kunnen creëren die gevoeld zal worden. We ontmoeten elkaar in gebed en in de wetenschap dat we via de eucharistie met elkaar door Christus verbonden zijn”,* aldus het organiserend Gezelschap van de Stille Omgang.

personalia

Op maandagmiddag 8 maart j.l. namen we in het Roermondse crematorium afscheid van **Theodorus Gerardus Matthias (Thei vanne Kantj) Beckers (1942-2021)**. Geboren en getogen de (achterste) Varst leerde hij al op jonge leeftijd mee aanpakken op de ouderlijke boerderij die hij uiteindelijk zou overnemen. In 1973 trouwde hij met de eveneens uit Posterholt afkomstige Toos Meuwissen, een huwelijk waaruit twee zonen werden geboren: Marcel (1975) en Arno (1977). Zijn eigen beginjaren op de boerderij waren moeilijk, vooral ook omdat Theo's vader door een ongeluk met de slijpschijf arbeidsongeschikt raakte en in 1975 vroegtijdig kwam te overlijden; gelukkig waren er in die tijd nog Toos' bijverdiensten dankzij haar werk in Roermond. Naast zijn werk op de boerderij was Theo ook actief in de politiek, bij de LLTB en bij de Covas. Graag ging hij op familiebezoek en als er zich op de boerderij bezoek aandiende, maakte hij daar altijd en gráág tijd voor. In de weekenden werd er eens wat met de auto of met de fiets rondgetoerd of ging het hele gezin een middagje naar de Valkenier. Op vakantie gaan zat er niet, maar was ook niet aan hem besteed. Langzaam maar zeker raakten ook zonen Marcel en Arno steeds meer betrokken bij het werk

op en rond de boerderij. Nadat Arno in 2000 Susanne had leren kennen, kreeg Theo er niet alleen een schoondochter bij, maar ook twee kleinkinderen Twan en Yfke die heel veel voor hem betekenden, vooral sinds hij ten gevolge van ouderdomssuiker steeds slechter begon te zien en een operatie niet het soelaas bracht waarop men hoopte. Noodgedwongen moest hij steeds meer werkzaamheden afstoten. Het was echter een grote troost te weten dat het boerenbedrijf, dat toch altijd zijn lust en zijn leven was geweest, bij zoon Marcel in goede handen was. Sport-kijken is altijd zijn grote hobby gebleven. Dat hij niet meer actief op de boerderij kon meewerken was een groot kruis voor hem; en ook het mogelijk vooruitzicht dat hij niet meer thuis op de boerderij kon blijven, dat hij misschien wel ergens opgenomen moest worden. Er was zelfs het concrete vooruitzicht dat hij binnenkort aan de nierdialyse moest. Dat is hem gelukkig bespaard gebleven. Corona deed hem in het ziekenhuis belanden waar hij datzelfde weekend nog (zondag 28 februari j.l.) kwam te overlijden. Na de dienst in het crematorium volgde de begrafenis (!) op het Posterse parochiekerkhof, waar we hem te rusten legden in het graf van zijn ouders.

Gebedsestafette

Nederland bidt vrijdag 12 maart a.s. voor de slachtoffers coronacrisis. De door de Europese bisschoppen (CCEE) geïnitieerde gebedsestafette, die op (Aswoensdag) 17 februari j.l. in Albanië begon en op (Witte Donderdag) 1 april in Hongarije wordt afgesloten, start in ons bisdom 's morgens om 7.30 uur in Rolduc, waar onze bisschop en hulpbisschop samen met de studenten van het groot-seminarie bidden voor de slachtoffers van de coronapandemie en wordt 's avonds om 19.00 uur afgesloten met een Mis in de Utrechtse St.

Catharinakathedraal waarna aansluitend nog een moment van aanbidding. Bidt U die dag mee?

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl